_____/_____

DOSAR

78

www.arhivaexilului.ro

DECRET LEGE Nr.494/1940

asupra publicaţiilor clandestine publicat în Buletinul Oficial Nr.42 din 20 februarie 1940.

Art.1.-Nu vor putea fi răspîndite înainte de a primi aprobarea cenzurii nici o publicaţiune scrisă de mînă, la maşină sau culeasă la tipografie.Este deopotrivă oprită răspîndirea unor atari publicaţii de la om la om, afişare, expediere prin poştă sau în orice alt mod de transmisiune.

Se exceptează publicaţiile şi înştiinţările oficiale ale autorităţilor publice.

Art.2.- Este în erzis tipografiilor de a face orice tipăritură, înainte de a fi fost supusă cenzurii şi a fi fost de ea aprobată.

Deasemenea este interzis oricărei persoane de a scrie la maşină sau de mînă, vederea răspîndirii în public, orice publicaţiune înainte de a fi fost aprobate de cenzură.

Art.3.- Incălcarea acestor prevederi se pedepseşte cu închisoare corecţională de la o lună pînă la 2 ani precum şi cu pedeapsa complimentară.

Art.6.- Cei condamnaţi nu vor mai putea ocupa vechea slujbă.

Art.8.- Competenta de judecată a acestor infracţiuni o au instantele militare.-

19 febr.1940

PREŞEDINTELE CONSIL.DE MINISTRI
ss/ Gh.Tătărescu

MINISTRU DE INTERNE

ss./Mihail Ghelmegeanu

Şef Serv. Cadre Personal

www.arhivaexilului.ro

COMAND-EXTRAS

SEDINTA DIN ZIUA DE 30 ,LUNA OCTOMBRIE,ANUL 1942.

Nr.crt.41/3367

Nr.dosarului : 10089/1942

Nr.si data sentinţei : 5115.

Numele si prenumele : GHEORGHE NICULESCU zis SERGIU FILARET.

Gradul: civil.

Unitatea sau domiciliul : Bucureşti,str.Dobrici.

Fapta şi art-legii aplicabil: art.1,3, D.L.494/40 si art.327 C.P.

Pronunţare.

Hotărîrea tribunalului : Condamnat la lo ani închisoare cu maj.pentru art.327 c.p.Condamnat la 6(şase)luni închisoare pentru art.1 si 3 din D.L. 494/1940 ,cu aplic.art. lol C.P.Compută prevenţia si 5oo lei cheltuieli de judecată.-

---

Baza; condica de şedinţă pe anul 1942,vol.II,al Curţii Marţiale Bucureşti Secţia II-a ,fila 274.

V A Z U T,

SEFUL UNITATII MILITARE Nr.02405 Rm.Sărat
Lt.colonel,

pt.conformitate
S.C.
Topană Aurel

P.El.

www.arhivaexilului.ro

Sîrmă ghimpată

Din high-life-ul preocupărilor citadine,
beznă sîngerată; om cavernos și vorbe ebenine.

Se binecuvîntează sfîrșitul pașnicului spectacol
și se impută lipsa unui favorabil oracol!...

- - - - - - - - - - - - - - - -

Hotarul înfrîngerii e depărtat, dar rămîne
hotar.
Ne străcurăm monoton prin foc, în ritm
sardanapal.
Alambicăm gîndurile înșelate legal și – se zice –
necesar,
apoi, cu fierul tăios și rece, de asemenea
universal legal,
fără convingere sau cu, zdrobim orice stăvilar.

- - - - - - - - - - - - - -

Și-acum, în cîmp, lunatici, roși rubini
fixează (fiindcă nu credem în strigoi)
hotarele eroilor – doar – și tot atîția (~~[illegible]~~)
asasini...

Pentru că e sîrmă ghimpată și război... război...

Sergiu Filerot

www.arhivaexilului.ro

Marionete

Tu,
Omule prost,
ai apărut tocmai la finalul Soarelui.
Ai scuturat scrumul ilegiei Poetului
și ai fabricat unelte fără rost
pentru omul modern,
belicos.

Roșu, negru și cenușiu
în atmosferă pe câmpii și-n sufletul Omului vin...

Acționează prompt și docile
niște de ~~marionete~~ marionete
imbecile
și bete
A scăpărat demonic profunzimea întunericului
și s-au înfruptat cu clipiditate orbii
din eroii necunoscuți ai feciorului.

Iar tu,
Omule non al Morții,
ai închis ochii conștiinței, ca orbii.

Sergiu Filerot

www.arhivaexilului.ro

„H"

Pentru celula „H" a gândului tău
şi pentru crisparea leonină
a frunţii, Omule rău,
toată prietenia congeneză şi privirile de atropină
ale pigmeilor împlătoşaţi
răsuciţi de artificii,
preţioasă şi guşaţi.

Încotro, Om al iureşului veacului de-acum,
să lupţi cu Dracul (dacă este) şi cu Dumnezeu (care
nu mai e imun)!...
Eşti plural şi inocent,
gloata te mai ascultă încă, bovin şi prudent.
. . . - . . .

Susceptibil şi el, Omul de până acum
se clatină la fiecare bătaie de tun.

E şi-acum, poate, vremea versatilă:
contracte degetele de argilă
şi, cu aceeaşi crispare leonină a frunţii,
Omul rău
împinge înainte pigmeii împlătoşaţi
răsuciţi de artificii,
preţioasă şi guşaţi.

Sergiu Filerot

www.arhivaexilului.ro

Don Quijote

Din istoria Omului, abstrusă uneori, fetidă,
— un fragment de păcătoasă viaţă de omidă
cu hiss epocal, sardonic şi lucidă de etape.

Şi — acum, ca totdeauna, de vină e tot o Femeie.

Între fraţi viteji proiectat ireal
ivit o viziune epitomică dintr-un vas pal —
ca un [illegible] — navigator, cu gest compasat
ni-a-ncercat în noaptea luminoasă de omnic set
Omul placid, suflet limitrof, Don Quijote,
piramidă de credinţe pueriIe, bigote.

Din altitudinea sensului don-quijotesc cabrează
pe Rosinanta gestul de luptă cu câte o moară
de vânt — chip ireal de cavaler înfeudat, luptător...
Nici o mirare: e Don Quijote, Omul cu ochii spre sori
— tendinţa de ascensiune pe donjon de gând,
emfatică pretenţie de atom plăpând.

Congeneza Dulcineea e cea care primeşte
parada don-quijotescă. Descreşte
aureola din jurul acelui şi a fiecărui Om...

Şi Don Quijote însuşi redevine un informe
atom...

Sergiu Filerot

www.arhivaexilului.ro

Om

Din ostiori telurice te modelez pe tine, Om
și mătăsile aerului îți frământă sufletul inform.
Fluxul îngroziii nu te-a cuprins încă;
ești tot înalbit de fărâme de stâncă.

În vâzăuna nopții, beția frunții sacre
n-o oprea pe-atunci nici însuși dracu';
molecula, nemodelată nici ea pentru Pământ,
hoinăra, vagabondă, stingheră și fără sfânt.

Din cercuri concentrice și câte-un zigzag
am construit chipul primului Om, vag;
i-am făcut trupul zvelt și drept
și i-am încălzit lutul din piept.

Omul privea noul circumflexul sistem planetar
și îngâna, prometeic, câte-un murmur astilor
abrupt, greoi ca un metaforic primitiv, semn
al artistului de peste milenii, — mai demn.

Zeii erau și ei încă incomplet modelați
pentru că Omul, acum, nu putea avea-o fiat-fiți,
ca visul îi era abia în germen
iar zăvăritul gândului mai avea până la termen.

Sergiu Filerot

Romantism

Sîntem oameni inteligenți — ți-e mai mare dragul!,
prietene, vinul e otravă și pîinea e scumpă și rea;
altădată vedeam de Voltă și ocupam
și nu ne părea rău că timpul trecea.

Astăzi, în birou e prea frig și oamenii sînt
ursuzi și galbeni...
fiecare e plin de milă și toți dau înțelegînd mărturia.
Nopțile sînt sticloase ca ochii morților
și ca să te mai înțelegi trebuie să bei spirt, nu vin.

Altădată eram mai proști și ne vedeam de treburi;
aveam bani, tineri, nostalgia pamei — și era bine,
știam doar că în Japonia se vînd bicicleți ieftine
și că zilele ni sînt teribil de puține.

Sîntem oameni inteligenți — ți-e mai mare
dragul!...
Vom avea și noi să povestim de un război
frumos, mare, epopeic, nemaivăzut,
la care, ehe! am luat parte și noi!..

Prietene, îți spun, vinul e otravă și pîinea e scumpă.
O să te întreb totuși peste cinci ani — și fără pic de
pedanterie —
(cînd vom fi iar proști și vom avea vreme):
..." Înainte sau după marea bătălie?"

Acum o să vie primăvara cu flori inutile și inutile —
dar fetele sînt dactilografe și luna e pătată
de venin,

www.arhivaexilului.ro

nopțile sînt sticloase ca ochii morților
și ca să te mai îmbeți trebuie să bei spirt, nu vin...

Geo Șmiteanu
(Felix Aradan)

www.arhivaexilului.ro

La moartea unui fabricant de iluzii

Prietenul meu preferat mi-a spus discret într-o zi
că veacul nostru bătrân și putred înainte de timp
va muri lamentabil în curând, pe nesimțite,
ca o simplă trecere de anotimp.

Hei, hatman bătrân, veacule muribund,
ai supraviețuit până a pieri de păcatele tale —
din cavourile tăcute și negre de sârmă ghimpată
nu te vor scoate o mie de mii de macarale.

Fanfaron, perfid, te lăudai cu lumina și generozitate-
cineva spunea că ești cel mai modern și cel mai
deștept;
ce-am să zic când ți vedea mâinile toate murdare de
bani și de sânge.
decorații încrucișate pe piept.

Nu, nu, să nu crezi că te mai iubesc veac nemilos,
veac stupid al tuturor clamorilor grave și puerile —
cu toate că tu m-ai învățat să silabisesc cuvintele
sonore și agreabile
pe care-mi place să le rostesc zilnic ca pe niște
pastile.

De altfel prietenul meu preferat mi-a spus acum
că tu ești anacronic și pe bună dreptate desuet —
se zice că ai inventat tot felul de iluzii prea
colorate și prea fragile
și toată lumea are impresia că ai fost și
puțin orbit.

O, veac metalurgic și cabotin,
vei duce în groapa ta o mie de minți enorme,
o mie de cărți înțelepte, o mie de inimi triste —
ridate și veștede,
o mie de blesteme, decaloguri, drapele și vanitoase forme.

La drum, să nu fim patetici! — prietenul meu
procurorul are dreptate —
în sârma ghimpată timpul doarme și moartea e
stăpână —
deces banal: un cadavru a încetat din viață
de plictiseală
cu o hârtie de o sută de dolari în mână...

Geo Dumitrescu —

www.arhivaexilului.ro

Ford

Știi, omule nou, ieri am plecat cu închipuirea
peste întinderile tale de pământ și viață;
nu credeam că femeia ta e mașină de gătit cu petrol
și că-ți înnoiești șireturile cu aparatul în fiecare dimineață.

Am fost foarte mirat când ți-am citit numele cu dublu-v
și când am văzut vastele tale abatoare de tinichea,
unde tai cu eroism și dezinvoltură
tot ce-ți trebuie pentru viața și gloria ta.

Eu îți spun că știu să fac versuri;
tu îți încrețești fruntea de mușama bronzată,
îmi demonstrezi că elevatorul ăsta reprezintă una sută
mii brațe omenești
și cugeți cordial că poezia este iremediabil demodată.

Îmi arăți apoi vitezele tale enorme —
boii tăi au coarne frumoase, privirile calme și nările moi,
e cu neputință să crezi că funcționează cu benzină
și că se răzbună și că toată lumea e ca noi.

Deși, omule nou, ai dreptate să râzi de mine —
vagoanele tale ar putea înconjura globul de atâtea ori,
Fordul tău are aripile compactate
și din vârful celor 300 de etaje ție nu-ți vine niciodată
să zbori

www.arhivaexilului.ro

Tu ești simplu, și mare, și practic, și util, ca
Majestatea Sa Cărbunele,
omule nou — cap de moară! —
În creierul meu se învârte o Americă întreagă de
gânduri
și eu încă mai stau câteodată de vorbă cu [illegible]
o ulucă...

Geo Șumitzean

www.arhivaexilului.ro

www.arhivaexilului.ro

Aventură în cer

Omul care pătea lumea părea să fie filozof,
părea să știe multe din tainele cerului —
i-am dat ăor lui să mă lase să privesc luna
și să pătrund în tările misterului.

N-aș fi putut să-mi închipui vreodată
că ce-am văzut există în realitate!...
Am surprins stelele în somnul lor adânc,
dormind buzgheț, desumflate.

Unii credeau că stelele sînt niște globuri fosforoase
și roșcate
înfipte în pari în grădina lui Summerfer,
așa povesteau toți poeții
și de fapt așa credeam și eu.

Știți, mi-i adevărat mie că stelele au coltuci —
Le-am văzut eu cu ochii — pe oroarea mea!
Erau rotunde, bubăite și murdare
și nici una din ele nu se mișca.

Luna, obeză și pileșită, se dezbăta pentru noapte.
Părea să țină acolo un dialog cu câlnă disperare;
îmi venea să strig ca de la galerie:
— Mai tare, pentru Summerfer, mai tare!...

Norii fluturau pelerinele lor cenușii, zdrențuite,
cu bădărăte elanuri medievale, —
nu se vedea nici un alcool unde bătrâna libidinoasă

www.arhivaexilului.ro

și-aș fi putut ascunde nocturnele hemoragii
banale

Curînd apoi a trebuit să-mi acopăr ochii:
cu nor masiv s-a depus mamutin peste flasca
grămadă de sex-
desumflat, luna se mai vedea doar o felie
pentru ochii musafirului perplex.

Pe unde se tîrîse scoarele cu camie de animante,
rămăsese o pîrtie albă, vagă și pufoasă,
pe care, cu convingere și importanță,
Excelențele lor se duceau spre casă.

Într-un alt colț, departe de bordelul selenar,
Satan și Cel-de-sus mestecau argumente
într-o teatrală divergență;
iar Satura-logodnicul, șezînd pe oiștea
Carului Mare,
își medicamenta organele, cu indecență.

Era o lume de panopticum,
totul era clar și străvezie în fundurile de mort...
n-aș fi crezut că există în realitate
ceea ce priveam acum cu stupoare.

Omul care păzea luneta părea să fie filozof,
părea că învățase multe de la fantastica lui
țeavă de tun,
de aceea nu s-a arătat surprins ([illegible])
de loc
cînd eu am fugit rîzînd ca un nebun.

– Geo Dumitrescu –

Ipoteze

Elenei Giacomi

Cîteodată mi-ar plăcea să ai mai mult de patruzeci
ani,
să fii mai puțin inteligentă și mai degrabă castă;
să umbli desculță prin bucătărie
și să te cheme cineva, posesiv, umilitor și vulgar,
„nevastă".

Nu știu dacă te-aș iubi mai mult atunci —
poate că aș scrie aceleași rînduri aspre, sceptice
și fără poezie
și aș cugeta, la fel, cu neliniște și amuzament,
la bazinul tău prea larg și la sînii de strictă
simetrie

Dar cert e că aș fi tentat la maximum
să te am — cu complicitate și fervoare —
numai pentru a mă gîndi superior la prostia soțului
tău
cînd îi spun cu pervers zîmbet afectuos: salutări...

Firește, căci nimic nu poate fi mai interesant
decît să stai la soare și să te întinzi întinsă pe spate,
fără să mai poți observa că nu există dumnezeu
și că la C.F.R. condica se ridică dimineața la
7 și jumătate.

De aceea, cîteodată mi-ar plăcea să ai mai
mult de patruzeci ani,

www.arhivaexilului.ro

zâmbetul tău să nu mai fie reticent și ochii tăi
să imite
triciclul entuziast și milenar al omenirii
care aleargă cu preocupare după propria-i
coadă.

Aș vrea să fii blindată de aceleași inutile
și binecuvântate prejudecăți,
să nu te mai plimbi cu sfidare prin fața
zidurilor goale,
să te îngrozești cu decență de propriu-ți sex
și să te duci docilă și ignorantă la școală.

Însă, cred că nimic nu poate fi mai interesant
decât să zărești câmpurilor sălbatice un rod din
propria-ți viață,
fără să ~~poți~~ (mai) poți observa că nu există [illegible]
și că la C.F.R. conducerea se ridică prea de
dimineață.

Nu știu, draga mea, dacă te-aș iubi mai
mult atunci —
poate că aș scrie tot aceste rânduri aspre, sceptice
și fără poezie
și aș cugeta, la fel, cu neliniște și amuzament,
la bazinul prea larg și la sânii tăi de
strictă simetrie.

— Geo [illegible]

www.arhivaexilului.ro

www.arhivaexilului.ro

Sîmnă ghiumpată

- Plachetă selectivă de versuri -

Cuprins:

1. Dirgot Jeruncă, Semnal pentru „Sîmnă ghiumpată" (cuvînt introductiv)
2. Felix Anadam, La moartea unui fabricant de ilu[zii], Ford, Romantism, Aventuri în cer, Ipot[eză]
3. Elena Diaconu, Robot, Sarul Soarelui, Oraș nou
4. Ben Corlaciu, Kooki;
5. Sergiu Filerot, Om, Don Quijote, Hiplue-Life, RM, „H", Marionete, Scamator
6. M. R. Paraschivescu, Domnii primitului, Jurnal de vară, Testament (vreo 4x)
7. Julian Petrescu, Poem de aventură
8. Ștefan Popescu, Atitudine, Înfățișare
9. Marin Preda, Întoarcerea fiului risipitor
10. Ovidiu Rîmniceanu, Selbit.